Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!

BOLŞEVİK

devrim

SÜRELİ MARKSİST-LENİNİST YAYIN ORGANI (TÜRKİYE)

Hrant'ı unutmadık, unutturmayacağız; mücadelemizde yaşatacağız!

Roboski katliamının sorumlusu faşist Türk devletidir!

22

SÜRELİ YAYIN ORGANI · ŞUBAT 2013 · 2 TL

İçindekiler

V.i.S.d.P. & Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org
www.bolsevikparti.org

Fiyatı: 2 TL · 2 EURO

HRANT DİNK'İN KATLEDİLMESİNDEN
FAŞİST TC DEVLETİ SORUMLUDUR!

Hrant'ı unutmadık, unutturmayacağız; mücadelemizde yaşatacağız!

Hrant Dink, 6 yıl önce, 19 Ocak 2007 tarihinde saat 15.05'te Agos gazetesi önünde katledildi. Geçen yıllarda olduğu gibi Hrant Dink'e sahip çıkanlar İstanbul ve diğer bazı şehirlerde, bu yıl da Hrant'ı anma etkinlikleri düzenlediler.

İstanbul'da binlerce insanın katıldığı Hrant'ı anma ve katillerini lanetleme gösterisi düzenlendi. Şişli meydanından başlayan ve Agos gazetesi önüne kadar yapılan bir yürüyüşün sonunda Hrant üzerine konuşmalar yapıldı. Kitle acı, öfke ve kinle haykırıyordu: Hrant'ın katleden tüm gerçek sorumluları bulunmalı, cezalandırılmalıdır!

Hrant'ı katledenleri, destek verenleri lanetliyoruz!

Hrant'ın katledilmesi büyük bir acı vermişti.

Değişik milliyetlerden kitlenin katıldığı eylemde Ermenice, Kürtçe, Türkçe slo-

ganlar atıldı. Eylemde yapılan konuşma ile Hrant'ın davasının takipçisi olduğumuz ve sorumluların hala bulunup cezalandırılmamış olması, gerçek faillerinin bulunup cezalandırana kadar mücadele devam edileceği belirtildi.

Yapılan konuşmalar eşliğinde kitle Ermenice, Kürtçe, Türkçe dillerde değişik sloganlar haykırdı: "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz!", "Faşizme inat, kardeşimsin Hrant!", "Hrant'ın katili faşist devlet!", "Buradayız Ahparig (ağabey)!", "Katilleri koruyan cinayete ortaktır!", "Türk, Kürt, Ermeni, yaşasın halkların kardeşliği!" gibi sloganlar kitle tarafından gür bir sesle dile getirildi.

Devletin çeşitli kurumları ve AKP hükümeti adına Hrant'ın katillerinin mutlaka bulunup cezalandırılacağına dair vaatler verilmişti. Ama bu vaatlerin hepsi sahte çıktı. Hrant'a sıkılan kurşunun emrinin kim/kimler tarafından verildiğinin bulunup ortaya çıkarılması ve yargılanması o kadar zor olmamasına rağmen, bu yapılmadı.

Hrant'a kurşun sıkan katil Ogün Samast ve destek sunan Yasin Hayal şu an cezaevindeler. Böylece suçu işleyen ve sorumlu olanlar bu iki kişi ile sınırlı tutuldu. Katillere yön veren, destek sunan, Hrant'ın öldürülmesi ortamını hazırlayan ve planlayan güçler yok sayıldı.

Gerçek Hrant'ın katledilmesinde tetiği çeken Ogün Samast ve destek verdiği açıkça açığa çıkanlardan biri olan Yasin Hayal'le sınırlı değil. Gerçekler gizlenmekte ve üzeri örtülmeye çalışılmaktadır. Yani Hrant'ın eşi Rakel Dink'in "Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan, hiçbir şey yapılamaz." dediği gibi, bu saldırının arkasındaki başka resmi ve sivil güçlerin olduğu, bu güçlerin gerçek katil olduğu, Hrant'ın öldürülmesinden sorumlu olduğu gün gibi ortadadır.

Hrant Dink hedef seçilmişti. Katledilmesinden kısa süre önce bunun belirtilileri açıkça ortaya çıkıyordu. Bu durumu Hrant kendisi de biliyordu. Hrant, "ürkek güvercin ruh hali"ni yaşıyordu.

Asıl sorumlu, olaya karışan tüm kurumları ile faşist TC devletidir!

Hrant'ın katledilmesine giden sürece dair birkaç noktaya bakıldığında, Hrant'ı katleden gerçek sorumluların kimler olduğu kolayca anlaşılabilir:

Hrant Dink, çıkardığı Agos gazetesi ve savunduğu düşünceler yüzünden dikkatleri üzerine toplamaya başlamıştı. Hrant bir Ermeni olması yanında, öncelikle Ermeni soykırımı ve diğer konularda savunduğu devrimci, demokrat düşüncelerle faşist Türk devletini rahatsız ediyordu.

Hrant, gündeme getirdiği kimi konularda devletin resmi çizgisini zorluyordu. Özellikle Ermeni sorununda bilinen resmi devlet söylemlerine karşı çıkıyor, gerçeklerin ortaya çıkarılması mücadelesi veriyordu. Bu durum Hrant'a saldırı planlarının uygulanmaya konması sürecini hızlandırıyordu.

Hrant Dink, çıkardığı Agos gazetesinde Dersim katliamında halkın üzerine bomba yağdıran, Atatürk'ün manevi kızı olan Sabiha Gökçen'in annesinin bir Ermeni olduğunu yazdı.

Bunun üzerine Hrant'a yönelik tepkiler ve karalama kampanyası daha çok yoğunlaşmaya başladı. İlk tepkilerden biri Genelkurmay adına yapılan bir açıklama ile geldi. Genelkurmay'a göre Sabiha Gökçen gibi bir sembolü böyle gündeme getirmek, tartışma konusu yapmak yanlıştır ve bu yaklaşım milli bütünlüğü bozan bir anlayış ve yaklaşımın sonucudur.

Hrant'a karşı Türklüğe hakaret etti gerekçesi ile dava açıldı.

Hrant'a karşı girişilen bu linç kampanyası sürecinde, Hrant İstanbul valiliğine çağrılır ve MİT görevlileri ile birlikte görüşülür. Bu görüşmede vali ve MİT tarafından Hrant tehdit edilir. Hrant'a, dikkatli olması, ülkeyi gerecek girişimlerden kaçınması yönlü açıklamalar yapılarak açıkça tehdit yapılır.

Artık Hrant devletin açıkça boy hedefi haline getirilmiştir. Burjuva medya da Hrant'a karşı linç kampanyasına girişmiştir.

Bütün bu tehditler Hrant'ı tedirgin etmeye başlamıştı, kendisine karşı bir saldırı planlandığını seziyordu ve kendi deyimi ile "güvercin ürkekliği" ruh haline sahip olmaya başlamıştı.

Ve katiller tetiğe bastı; Hrant katledildi.

Hrat'ın devlet güçleri tarafından planlı bir şekilde katledilmesi hazırlıklarının yapıldığını bütün bu gelişmeler gösterirken, katledilmesinin hemen ertesindeki gelişmelerde bu işin arkasında devletin olduğunu gösteren olaylar yaşandı.

Hrant'a kurşun sıkarak zalimce katleden Ogün Samast'ın yakalandıktan sonraki görüntüleri şaşırtıcı olmadı.

Samast, kendisini yakalayan polislerle birlikte, polis karakolunda üzerinde "vatan toprağı kaderine terk edilemez" yazılan büyükçe bir pankartın önünde polislerle birlikte poz veriyor, resim çektiriyor.

Bu durum Samast'a tetiği çektiren ve Hrant'ı katleden devletin olduğunun açık bir ifadesi idi.

Hrant'ı katledenler, tetiği çeken Ogün Samast olmasına rağmen, bir bütün olarak devlettir, gerçek sorumludur. Hrant'ın katledilmesi süreci içinde İstanbul Valiliği, MİT, İstanbul Emniyeti, Trabzon Emniyeti, Askeri yetkililer vb. açıkça yer almıştır ve Hrant'ın katledilmesinde rol üstlenmiştir.

Hrant'ın katledilmesinin gerçek sorumlusu devlettir ve devlet hesap verecektir.

Hrant Dink'i unutmadık, unutturmayacağız!

Hrant devrimci mücadelemizde yaşayacaktır!

Hrant'ın hesabı çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve ezilen halk yığınları tarafından sorulacaktır!

Bütün halklara özgürce kendi kaderini belirleme hakkı; tam hak eşitliği!

Yaşasın halkların birliği!

Ocak 2013

Roboski katliamının sorumlusu faşist Türk devletidir!

"Kirveyiz, kardeşiz, kanla bağlıyız
Karşıyaka köyleri, obalarıyla
Kız alıp vermişiz yüzyıllar boyu,
Komşuyuz yaka yakaya
Birbirine karışır tavuklarımız
Bilmezlikten değil,
Fıkaralıktan
Pasaporta ısınmamış içimiz
Budur katlimize sebep suçumuz,
Gayri eşkiyaya çıkar adımız
Kaçakçıya
Soyguncuya
Hayına…"

Ahmet Arif, 1943 yılında Van (Özal)-İran sınırında Orgeneral Mustafa Muğlalı komutanlığında katledilen 33 Kürt köylüsü üzerine bu dizeleri yazar.

33 Kürt'ün Türk devleti tarafından "sorgusuz-sualsiz" katledilmesi üzerinden onlarca yıl sonra, TC devleti tarafından benzeri katliamlardan biri daha yaşandı: Tarih; 28 Aralık 2011, Roboski'de faşist TC devletini savaş uçakları tarafından bombalanarak acımasızca 34 Kürt katledildi.

34 Kürt köylüsü kıt kanaat geçimlerini sağlamak için Türkiye-Irak sınırında bulunan köylerle ticari ilişkiler içine girmek, sınırı üzerinden gidip gelerek sağlamaya çalışıyor. Geçimlerinin çok önemli bölümü bu sınır ticareti ile sağlanmaktadır.

Bu sınır ticareti devletin bilgisi dahilinde yapılmaktadır. Devlet ve bölgedeki yetkilileri, sınır köylerinde yaşayan Kürt köylülerinin önemli geçim kaynaklarından birinin sınır ötesindeki komşu köylerle ticaret ilişkisi içinde olduğunu ve sürekli sınır üzerinden bu ticaret, "kaçakçılık" yoluyla geçimlerini sağlamaya çalıştıklarını bilmektedirler.

Bütün bunlar bilinmesine rağmen Roboski köylüleri, Irak'tan Türkiye'ye sınırı geçmek üzere iken faşist Türk devletinin askeri savaş uçakları tarafından 28 Aralık 2011 günü akşam saat 21.30 sularında bombalanır. Bu bombardımanda 17'si çocuk yaşta olmak üzere toplam 34 Kürt köylüsü katledildi. Bu saldırıda 3 kişi de sağ kurtuldu.

Roboski katliamından sağ kurtulanlardan bir köylü olay hakkında şu bilgiyi vermektedir:

"28.12.2011 günü Saat 16.00'da 40-50 kişilik bir grupla birlikte mazot ve gıda

maddesi getirmek üzere yine bu sayıda katırla beraber sınırın Irak tarafına geçtik. Karakola özellikle bir bilgilendirme yapmadık ancak gidip geldiğimizi zaten biliyorlardı. Amacımız şeker ve mazot getirmekti. Hatta giderken İnsansız Hava Aracının sesini dahi duyduk ancak sürekli gidip geldiğimiz için yolumuza devam ettik. Akşam 19.00'da katırları yükleyerek yola çıktık. Saat 21.00 gibi sınıra yaklaştık. Bizim köyün yaylasına vardık, yayla tam sınırdadır. Orada önce aydınlatma fişeği ve akabinde de top-obüs atışı yapıldı. Biz yükümüzü sınırın diğer tarafında bıraktık. Hemen ardından uçaklar geldi ve bombardıman başladı, biz iki gruptuk, öndeki grup ile arkadaki grup arasında 300-400 metre mesafe vardı, ilk top atışından hemen sonra uçak geldi, askerler bizim yaylayı tuttukları için, bu tarafa geçebileceğimiz başka yol yoktu, bu nedenle gruplar sıkışarak bir araya gelmek zorunda kaldı, sonunda iki büyük grup olduk, ilk uçak bombardımanında sınırın sıfır noktasında bulunan yaklaşık 20 kişilik grup imha oldu, hemen geriye kaçmaya başladık, kayalıklar arasında kalanların üzerine bomba yağmaya başladı, benim de içinde bulunduğum grup 6 kişiydi, bu gruptan 3 kişi kurtulduk, üzerimizde günlük sivil elbiselerimiz vardı, hiç kimsede silah yoktu, olay 1 saat falan sürdü, bir iki kişi 3 katırla beraber küçük bir deredeki suya girdik, bir saat bekledikten sonra bir kayalığın altına sığındık, arkadaşlarımızdan haber alamadık, saat 23.00-23.30 gibi gelen ışıklardan ve seslerden köylülerin geldiğini anladık, köylüler feryat etmeye başlayınca askerler tuttukları yerlerden çekile-

rek yaylayı da boşalttılar, çok uzun zamandır bu işi yapıyoruz, iki kişi evliydi, diğerleri lise ve ilköğrenim öğrencisiydi, henüz hiç kimse beni ifade vermem için çağırmadı, olaydan sonra hiç asker görmedim, kurtulan diğer 2 kişi ise Davut Encü (22 yaşında) ve Servet Encü (Şırnak Devlet Hastanesinde yaralı) dür."

Köylülerin niçin ve nasıl sınır ötesine gidip geldikleri açık bir dille anlatılmaktadır:

"Karakola özellikle bir bilgilendirme yapmadık ancak gidip geldiğimizi zaten biliyorlardı. Amacımız şeker ve mazot getirmekti."

Katliamdan sağ kurtulan köylülerin verdiği bu bilgi, sınır ticareti ve katliam hakkında yeterince açık bilgi vermektedir. Türk ordusu uçaklarında köylülerin bombalanması bilinçli yapılan bir katliamdır.

Devlet bu katliam girişiminde bulunmadan da sınırdan geçenleri sağ olarak kolaylıkla tutabilirdi. Zaten kimlerin gittiğini de biliyor, yani köylülerin sınır üzerinden bir ticaret yaptığını bilmektedir.

Ama Roboski katliamının yapılmasının nedeni bunların bilinmemesi değil, gerçek olan Kürt ulusuna karşı devletin bilinçli bir saldırısıdır. Bu gibi saldırılar ilk değil, benzeri bir katliam 1943 yılında 33 Kürt köylüsünün katledilmesi olayında yaşanmıştır.

"33 kurşun" sorumluları cezalandırılmadı, göstermelik cezalarla olayın üzeri ve katliamın nedeni kapatıldı. Katliamın sorumlusu Mustafa Muğlalı ödüllendirildi, adı askeri kışlalara, caddeler vs. verildi.

Roboski katliamında da yaşanan benzeri olacaktır. Devlet ve hükümet yetkililer katliamın başında, daha sonra unutacakları söylem ve vaadlerde bulundular, açıklamalar yaptılar: "Ortada kalmayacak, bütün detaylarıyla araştırılacak", "Ölen 35 kişi terörist değil", "Tamamı kaçağa giden köylüler", 35 ölüm için ne gerekiyorsa yapılacak".

Burada söylenenlerin hepsi göz boyamadan ibaret olduğu açıktı. Katliamın üzerinden bir geçmesine rağmen, katliamın nasıl planlandığı ve uygulandığı, katliam emrinin kim/kimler tarafından verildiği dahi ortaya çıkarılmadı. Oysa çok basit ortaya çıkabilecek bir durum. Katliam emrini, savaş uçaklarına "bombala" emri verenlerin kimler oldukları açık olsa gerek.

Başbakan R.T. Erdoğan "zaten giyim kuşam aynı" diyerek öldürülen köylüleri PKK'lilerle bir tutup katliamı bir nevi onaylamakta. Söyledikleri bununla sınırlı değil, daha açık Türk devlet siyasetini açık ifade eden sözler söyledi: *"Hatayı da açıkladık, özrü de açıkladık. Tazminatı da açıkladık. Allah aşkına tazminatsa tazminat", "Yatıyorsunuz, kalkıyorsunuz Uludere diyorsunuz. Her kürtaj bir Uludere'dir."*

İşte bu sözler, hükümetin ve devletin Roboski'de 34 Kürt köylüsünün katledildiği katliam hakkında düşüncelerinin çok özlü ve gerçek yaklaşımının bir ifadesidir.

Katliam planı ve emrinin nasıl gündeme geldiği ve uygulamaya konulduğu ortaya çıkarılmayacak, üstü kapatılacaktır. Çünkü katliamın sorumlusu faşist Türk devletidir, yetkili sivil ve askeri kurumlarıdır.

Çeşitli milliyetlerden halklar Roboski katliamının da unutulmasına izin vermeyecektir ve hesabını soracaktır.

Aralık 2012

ERKEK EGEMEN DÜZENİN ÇIPLAK YÜZÜ:

Kadın cinayetleri

Kadınların cinayetle katledilmediği, saldırıya uğramayıp yaralanmadığı, şiddete, cinsel tacize uğramadığı haberlerinin olmadığı bir gün yok.

Her gün bu haberlerden fazlasıyla ne yazık ki haberlerde, görsel ve yazılı basın üzerinden veriliyor. Ki bu yaşanılanların tümü değil, sadece bir bölümü, basına yansıyan kısmı.

Yani basına yansıyanın dışında, bir de basına yansımayan kadının şiddet gördüğü, tecavüze uğradığı, taciz edildiği durumlar var.

Nedense kadınlara yönelik tüm bu türlü saldırıların önü alınamıyor, saldırgan erkekler gerçek anlamda cezalandırılmıyor.

Hergün herhangi bir gerekçe ile kadınların şiddete maruz kalma durumu sözkonusu.

Saldırganlar (erkekler) aynı, saldırıya uğrayanlar (kadınlar) aynı. Saldıranlar babalar, kardeşler, eşler, amcalar, dayılar, akrabalar, erkek sevgililer… saldırıya uğrayan kadınlar; eşleri, anneleri, kızları, ablaları, kız kardeşleri, sevgilisi….

Saldırıların kimler tarafından kimlere yapıldığına bakıldığında sorunun gerçekliği kolayca anlaşılır. Erkek egemen kafa yapısı. Erkek egemen sistemin kaynaklık ettiği şovenist erkek anlayışı.

Toplumunun çok büyük bir kesimi tarafından özde savunulur kadına yönelik cinayet ve saldırılar. En iyi halde erkeğin saldırısı doğru bulunmaz fakat peşine bir ama çekilerek “kadın da..” deyip devam edilir. Sonuçta suçlu kadın bulunur, erkek yine bir türlü aklanır.

Kadınlar ölüm tehditleri aldığında, şiddete maruz kalacağını düşündüğünde başvurduğu devlet mercilerinden de gerekli desteği alamamakta veya aldığını sanmakta. Devletin korumasına ve desteğine rağmen çok sayıda kadının katledildiği, saldırıya uğraması sözkonusudur.

Devlet yakalanan erkek suçluları çok kolayca serbest bırakmaktadır. Ortaya salınan bu saldırganlar, kadına saldırılarına bıraktıkları yerden devam etmektedirler.

Yani eşi, ailesi, yakınları, sevgilisi tara-

fından tehdit altında olan kadınların gerçek anlamda güvenebileceği, destek alabileceği devlet, devlet kurumları ortada yok.

Var olmasına var aslında, hatta kadın bakanlığı bile kurulmuş durumda. Kadınlara yönelik çok şeyin yapıldığını söylemekteler.

Görünüşe bakıldığında kadına yönelik saldırıdan yana bir devlet kurumu ve yetkilisi var, yani saldırıya karşı kadından yana tavır belirlenmektedir.

Ama gerçek durum, toplum anlayışı, devlet ve kurumlarının tavrı, erkek egemen anlayıştan yanadır. Bu durum ve anlayışın sonucu kadına yönelik şiddet azalmadan varlığını korumaya devam etmektedir.

Kadın cinayetine, kadına yapılan saldırıya adı karışanların cezalarının hafifletilmesi için devlet ceza kurumları tarafından her yol denenmektedir. Nasıl yapılırsa, ne gerekçe bulunursa kadına saldıran erkek az bir ceza ile kurtulur veya hiç ceza almaz. Bütün çabalar bunun için.

Bir örnek;

Van'da öğretmenlik yapan Gülşah Aktürk, eski erkek arkadaşı tarafından öldürülür.

Öğretmen Gülşah Aktürk eski erkek arkadaşından aldığı tehditler üzerine Van Valiliği ile görüşmelere başlar. Katledilen Gülşah öğretmen girişimlerini bir dilekçe ile aktarır.

Dilekçede gelişmeler şöyle anlatılır:

"Vali bizzat görüşmeyip bizi milli eğitimden sorumlu valiye yönlendirdi. Milli eğitimden Sorumlu Vali Zafer Coşkun, bizi görüşmeye aldı. Durumu anlattık, hayatımın tehlikede olduğunu söyledik, o da bana, 'En kötü ihtimal öleceğimi, ölümün hak olduğunu, kaçış olmadığını, hiç olmadı istifa edebileceğimi, yanımda biber gazıyla gezmem gerektiğini' hiç te duyarlı olmayan, bizleri daha da demoralize eden tavsiyelerde bulundu. Hatta 'Böyle abuk sabuk insanlarla arkadaş olan kızlarımızda hata' diyerek beni suçladı ve bizi gönderdi."

Bu satırlar erkek egemen devletin, toplumun açık zihniyetinin, kadına bakış açısının çok açık bir ifade örneklerinden biridir.

Buradaki söylemler tümü ile erkek egemen, erkek şovenist kadın düşmanı bir yaklaşımı ifade eden yaklaşımın bir örneğidir.

Kadına yönelik savunulan aşağılayıcı, dışlayıcı söylemlerin; kadına uygulanan baskının, şiddetin, tacizin, tecavüzün, kadın cinayetlerinin vb. önünün neden alınmadığını, neden durdurulamadığını yukarda ifade edilen görüşlerden kolayca anlaşılmaktadır.

Kadınlar hakkında bu anlayış ve düşünceler savunulduğu sürece kadınlara yönelik saldırılar köklü biçimde ortadan kaldırılamaz.

Erkek egemen sistemin, erkek şovenizminin, erkek egemenliğinin hüküm sürdüğü tüm alanlarda, kadın haklarının savunulması zorunlu bir görevdir.

Kadınlara karşı uygulanan "ince", "kaba" her türlü baskıya, şiddete ve erkek egemen düşünceye karşı mücadele!

Evde, işte, okulda, sokakta… her yerde; kahrolsun erkek egemenliği!

Kadınlar üzerinde cinsel, sınıfsal, ulusal baskıya hayır!

Şubat 2013

Zonguldak kömür madeninde ölen işçilerin sorumlusu kapitalist sömürü sistemidir!

Kapitalist sömürü düzeninde çokça gündeme gelen ve insanların alışık olduğu durumlardan biridir; iş kazaları, işçi ölümleri.

Bu ölümlerden iş kazası, dikkatsizlik, yetersiz önlemler vb. olarak söz edilir. Kısa bir süre için devlet yetkilileri, ilgili işverenler tarafından gerekenler yapılacak, sorumlular ve işletme ile ilgili soruşturma açılacak gibi kısa süre içinde unutulacak söylemlerle "timsah gözyaşları" misali demeçler verilir. Sadece göz boyama. Gerçek sorumlular cezalandırılmaz, iş yerinde iş sağlığı ve iş güvenliği konusunda gerekli tedbirler alınmaz.

İşte böylece daha sonra her hangi bir kapitalist işletmede ölecek (öldürülecek) olan işçiler beklemeye koyulur.

İşçi ölüm haberleri yeniden yayılır; fabrikalarda, inşaat sektöründe, gemi yapım tersanelerinde, taşkömürü ocaklarında ve başka işyerlerinde..

Ve yeniden işçi ölüm haberi,7 Ocak 2013; Zonguldak Türkiye Taşkömürü Kozlu kömür ocağında, yerin 630 metre derinliklerinde metan gazı püskürmesi sonucunda meydana gelen göçük sonucu 8 işçi hayatını kaybetti. Ölen işçiler; Yüksel Koca, Hüseyin Kürekçi, Muharrem Yapıcı, Ahmet Şekerci, Köksal Kadıoğlu, Muhsin Akyüz, Satılmış Arslan, Hasan Bozacı.

Ayrıca çok sayıda işçi de yaralandı.

Taşeron firmaya bağlı çalışıyordu işçiler.

Firmanın iş sağlığı ve iş güvenliği konusunda gerekli tedbirleri almadığı için, defalarca şikayetlerde bulunulmasına rağmen, işçiler katledildi.

Devlet yetkilileri de temsil ettikleri kapitalist sınıf çıkarlarına uygun bir tavır takındılar. Bolca ölümlerin nedenleri araştırılacak, tedbirler alınacak, ilgili işletme ve yetkilileri hakkında gerekli işlemler yapılacak gibi sahte söylemler yanında, işçilere "Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı ve sabırlar" dilediler. Böylece sorunu hallediverdiler.

Alışık olduğumuz, çokça duyduğumuz şeyleri söylediler. Yine en alt düzeyde de olsa yapılması gerekenleri yapmadılar.

Yaptıkları boş vaat, boş söylem, rahmet, başsağlığı ve sabır dilemek.

Türkiye maden kazalarında ölen işçi sayısı bakımından ilk sırada yer almaktadır. Verilere göre 1941'den günümüze kadar maden ocaklarında 3 bin 12 işçi hayatını kaybetmiştir.

Yaşanan bu kazalardan bazıları ve ölen işçi sayısı şöyle:

7 Mart 1983: TTK Armutçuk, 103 işçi.
10 Nisan 1983: TTK Kozlu, 10 işçi.
31 Ocak 1987: TTK Kozlu, 8 işçi.
31 Ocak 1990: TTK Amasra, 5 işçi.
3 Mart 1992: TTK Kozlu, 263 işçi.
26 Mart 1995: Yozgat-Sorgun-Madsan, 37 işçi.
8 Ağustos 2003: Erzurum-Aşkale, 8 işçi.
22 Kasım 2003: Karaman -Ermenek, 10 işçi.
9 Ağustos 2004: Çorum-Bayat, 3 işçi.
8 Eylül 2004: Kastamonu-Küre, 19 işçi.
21 Nisan 2005: Kütahya-Gediz, 18 işçi.
2 Haziran 2006: Balıkesir-Dursunbey, 17 işçi.
10 Aralık 2009: Bursa-Mustafakemalpaşa, 19 işçi.
13 Mayıs 2010: Kütahya-Tavşanlı, 2 işçi.
7 Ocak 2013: Zonguldak-Kozlu, 8 işçi.

İş kazaları, iş cinayetleri sadece maden ocaklarında yaşanmıyor. Türkiye'de tüm iş kollarında iş kazalarına, işçi ölümlerine tanık oluyoruz.

İşyerlerinde çalışma koşulları işçinin sağlığına ve iş güvenliğine uygun değil. İşçilerin çalışma koşullarının işçinin güvenliğine ve sağlığına zararlı olması bilinmesine rağmen devlet ve işyeri tarafından gerekli tedbirler alınmıyor. Kapitalist açısından asıl önemli olan kendisinin elde edeceği kar, daha fazla kardır. Bu nedenledir ki işyerinde işçinin sağlığı ve iş güvenliği için harcayacağı çok küçük maddi giderlerin de harcanması göze alınmamaktadır.

Kapitaliste göre, dışarıda yeterince işsiz işçi kitlesi var. Ölen işçiler yerine yenileri hemen bulunabilir.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler kapitalist sömürü düzenine karşı, işçi sağlığı ve iş yeri güvenliği için örgütlü bir biçimde sürekli mücadele vermelidir. İşçi sağlığı ve can güvenliğinin sağlanmadığı bir iş yerinde, işçi sağlığının bozulduğu, sakatlandığı, öldüğü durumlar maalesef olacaktır.

Bunların önlenmesi işçi sınıfının örgütlü mücadelesi ile olacaktır. İşçi sınıfı vereceği örgütlü mücadele ile kapitalistleri ve devleti tüm işyerlerinde çalışma koşullarını, işçinin sağlığı ve can güvenliğini sağlayacak bir şekilde, düzenlemesi için zorlayacaktır. Ancak işçilerin vereceği ve sürekli kılacağı örgütlü bir mücadele ile çalışma koşullarını uygun hale getirmek mümkün.

İşyeri cinayetlerine son!

İşçi sağlığı ve işçi güvenliği için tüm tedbirler alınsın!

İşçi sağlığı ve iş güvenliğinden kapitalist işletme ve devlet sorumludur!

Kahrolsun kapitalizm!

İşçi sağlığı ve iş güvenliği gerçek anlamda İşçilerin Köylülerin Demokratik Halk İktidarında sağlanacaktır!

Ocak 2013

Paris'te PKK'li Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Söylemez'i katledenleri lanetliyoruz!

9 Ocak 2013 günü gündüz saatlerinde Paris'in orta yerinde bulunan Kürt Enformasyon Merkezi'nde üç PKK'lı kadın katledildi.

Sakine Cansız, PKK'nin kurucularından; Fidan Doğan, KNK Paris temsilcisi; Hülya Söylemez, Gençlik Kolu üyesi olduğu açıklandı.

Paris'te kim/kimler tarafından katledildikleri, hangi örgüt/örgütlerin veya ülke/ülkelerin bu vahşice saldırı içinde rol oynadıkları üzerine farklı değerlendirmeler yapıldı, yapılıyor.

Fransız polisi Ömer Güney adına bir kişiyi cinayetin tetikçisi olarak tutukladı. Cinayetle ilgili araştırma sürmektedir.

Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Hülya Söylemez'in katledilmesini şimdiye kadar üstlenen olmadı.

Saldırı Kuzey-Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinedir!

Cinayette kullanılan silah veya silahların kim/kimler tarafından çekildiği, bu saldırının kim/kimler tarafından desteklendiği, planlandığı, hangi ülke/ülkelerin bu işte parmağının olduğu önemlidir. Ama şu bilinmeli, bu cinayetlerin tüm boyutları ile ortaya çıkması çok zor.

İşlenen cinayetlerde yer alanların, destekleyenlerin kimler olduğu tüm yönleri ile ortaya çıkmayacaktır. Çünkü işlenen cinayetten çıkan sonuca bakıldığında, bu cinayetler planlı yapılmış ve sıradan bir cinayet olmadığı durum sözkonusudur.

Cinayetin bütün yönleri ile ortaya çıkması demek, saldırının ardındaki güçlerin kim/kimler olduğunun ortaya çıkması anlamına gelir.

Bu cinayette tetiği çeken/çekenler değil, tetiği çektirenlerin kim/kimler olduğu önemlidir.

Cinayetin ardında kimlerin olduğu üzerine değişik taraflardan değişik değerlendirmeler yapıldı, cinayetin işleyişine dair varsayımlar ileri sürüldü.

Cinayetin üzerine, "örgüt işi"; "devletin parmağı var"; "İran, Suriye"nin parmağı var gibi görüşler ileri sürüldü.

Devletle-PKK, A. Öcalan arasında yürüyen barış görüşmelerini engellemeye yönelik olduğu savunuldu, vb.

Cinayetler kim/kimler tarafından yapıldı ve de kim/kimler tarafından desteklendi ise; sonuç itibarı ile katledilen 3 kadın PKK'lı sahsında, PKK'ye ve Kürt ulusal mücadelesine karşı yapılmış bir saldırıdır.

Bu cinayetlerin haklı hiçbir yanı yoktur, kınıyoruz. Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi her dönemde bu gibi cinayetlerle karşılaşmıştır.

Bugün esasta PKK önderliğindeki Kürt ulusal hareketi devletin çizdiği sınırlar içinde barışarak “çözülmeye” çalışılmaktadır.

Türk devleti bu “barış” görüşmelerini mümkün olduğu kadar PKK’yı zayıflatarak sürdürmek istemekte ve PKK’yı devletin çizdiği, kabul edebileceği çizgiye çekerek bir “barış”la sonlandırmaya çalışmaktadır.

Bu koşullarda bu cinayetler işlendi.

Cinayetlerin duyulması üzerine Kürt halkı tarafından çok ciddi ve büyük tepkilere neden oldu. Büyük kitle eylemleri ve gösterileri ile cinayet protesto edildi. Başta Paris’te olmak üzere, yurt dışında cinayetler protesto edildi.

Cenazelerin KK/T’ye gelmesi kitle gösterileri ile karşılandı.

Cenazeler toprağa verilmek üzere memleketlerine gönderilmeden önce Diyarbakır’da yüzbinlerin katıldığı bir eylem yapıldı. Cinayeti lanetleyen sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı, mücadelesi anlatıldı. Sonra cenazeler toprağa verilmek üzere memleketlerine gönderildi.

Sakine Cansız Dersim’de, Fidan Doğan Maraş’ta, Hülya Söylemez Mersin’de onbinlerce kişinin katıldığı eylemle toprağa verildi. Burada da ölenlerin mücadelesi ve kişiliği hakkında konuşmalar yapıldı, cinayetler kınandı.

Dersim’de, “Hepimiz Sakine’yiz”, “Dersim seninle gurur duyuyor”, “Sakine yoldaş ölümsüzdür”, “Jin, Jiyan, Azadi” (Kadın, Yaşam, Özgürlük), “38’den 2013’e seyit Rıza’dan sakine Cansız’a Dersim’e dayatılan soykırımı kıracağız” sloganları atıldı, pankartlar açıldı.

PKK’li olan bu 3 kadına yapılan saldırı, sonuç itibarı ile Kürt halkının haklı mücadelesine karşı yapılmış, bu mücadeleyi zayıflatmaya yönelik bir saldırıdır. Fakat bu saldırı Kürt halkının mücadelesini zayıflatmadı, tersine yüz binlerin 3 PKK’li kadını güçlü bir şekilde sahiplenmesine yol açtı.

Faşist TC devleti cenaze törenlerine atıfta bulunarak “provokasyon” olur, “olay çıkar” gibi uyarılarla kitlelerin cenaze törenlerine katılmaması için yoğun çaba gösterdi. Cenaze törenleri hakkında TV kanalları akşama kadar haber vermedi, canlı yayın yapmadı. Bir nevi susturuldular. Çok az sayıda TV kanalı cenaze törenlerinden naklen yayın yaptı (TV 10, İMC gibi). Yapılmak istenen cenaze törenlerine katılan yüz binlerin gösterisini geniş kitlelere duyurmamak. Kürt halkının ve diğer milliyetlerden halkın cenazelere sahip çıkması ve katilleri lanetle anmasını görmemek, göstermemek.

3 PKK’li kadının katledilmesi, Kürt halkının haklı mücadelesinden yana olan tüm kesimler tarafında kınandı.

Çeşitli milliyetlerden işçilerin, köylülerin, tüm ezilenlerin görevi, bu saldırıyı lanetlemek görevidir.

Hiçbir saldırı Kürt ulusunun haklı mücadelesini engelleyemez.

Sakine Cansız, Fidan Doğan, Leyla Söylemez’in katledilmesini lanetliyoruz!

Ocak 2013

KAPİTALİST SİSTEM KENDİNDEN OLMAYANLARA KARŞI SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR!

Alevi halkın evleri işaretleniyor!

Kapitalist burjuva devletin kendiden olmayan her kesime karşı değişik dönemlerde, farklı biçim ve boyutlarda saldırıları tarihi boyunca vardı, bugün de bu saldırılar varlığını sürdürmeye devam ediyor.

Devlet bu saldırılara zemini izlediği siyaset ve politika ile hazırladı her zaman. Türk ve Müslüman olmayan diğer tüm halklara karşı sürekli saldırgan ve inkarcı bir tutum takınmıştır. Toplum diğer halklara karşı kin ve düşmanca duygular içinde eğitilmiş, yetiştirilmiştir.

Devletin izlediği bu siyasetin devamı olarak toplumda yoğun bir biçimde diğer halklara karşı, kendisinden olmayan, öteki insan gözü ile bakılmıştır. Bunun sonucunda "ötekilere" karşı işlenen tüm yok etme, baskı altına alma ve asimile etme girişimlerine karşı toplum tarafından ciddi bir karşı duruş sergilenmemiştir.

Ermeni soykırımı, Kürtlere, Süryanilere, Rumlara, Yahudilere karşı uygulanan katliamlar, sürgünler vs. yaşanmıştır bu topraklarda. Devlet çeşitli yol ve yöntemlerle Türk ve Müslüman olmayanlara karşı kin gütmüş, bunu her zaman bir biçimde gündemde tutmuştur.

Alevi haklıda sürekli devletin bu saldırı hedefinde olmuştur. Osmanlı devletinden bu yana Alevi toplumuna karşı kıyım, sürgün, yok etme, dışlama gibi siyaset ve pratik izlenmiştir.

Örneğin, Maraş, Sivas katliamları, devletin gözü önünde yaşanan bu katliamlara devlet seyirci kalmış, bir müdahalede bulunmamıştır. Katliamların hazırlanıp planlandığı önceden bilinmesine ve kamuoyuna yansımasına rağmen, saldı-

O işaretler bir kaç yaramaz çocuğun işi!

Adıyaman'da bazı Aleviler'in evlerinin duvalarına yapılan bu tuhaf işaretlere, Bakan İdris Naim Şahin açıklık getirdi...

rının engellenmesi yönünde hiçbir tedbir alınmamıştır. Bu katliamlarda yüzlerce devrimci, alevi hunharca katledilmiştir. Devletin tüm kurumları olaylara seyirci kalmıştır.

Katliam içinde yer alan birçok şeriatçı, ırkçı faşist saldırgan tutuklanmasına rağmen, kısa sürede serbest bırakılmıştır, davalar bilerek planlı bir şekilde zaman aşımına uğratılmıştır. Katliamda yer alanlar bir nevi ödüllendirilmiş, hatta bazıları milletvekili seçilerek parlamentoya girmiştir.

Alevi halkın evleri işaretleniyor!

Geçen kısa süreç içinde bir çok yerde alevi olan halkın evleri işaretlendi: Adıyaman, Mersin, İzmir, Erzincan, Malatya, Balıkesir, İstanbul'da (Kartal, Pendik, Okmeydanı, Eyüp), Bursa.

Kısa süre içinde farklı şehirlerde

Alevilerin oturduğu evlerin işaretlemiş olması, Alevilere karşı duyulan kinin ve öfkenin bir ifadesidir.

Alevilere yönelik bu saldırı hazırlıkları ile geçmişte birçok kez yaşanan katliam ve saldırı olaylarının yeniden tekrarlanması amaçlanmıştır. Alevi toplumu korkutulmak ve sindirilmek istenmektedir.

Burjuvazinin egemenliği diğer milliyetlerden ve inançlardan halklara karşı düşmanlık demektir. Halkları birbirine düşman ederek, halkın kimlik ve inanç farklılığını kullanarak, halkı böl ve yönet siyaseti hep uygulana gelmiştir.

Halklar arasına sokulan bu nifak tohumundan her zaman sömürücü sınıflar ve devleti karlı çıkmıştır. Devlet, işçi sınıfını, ezilenleri, halkları milliyet ve dini inançları üzerinden böldükçe, geniş halk yığınlarını karşı karşıya getirdikçe daha kolay saltanatını sürdürmeye devam etmiştir, etmeye de devam edecektir.

Ama nereye kadar?

Çeşitli milliyetlerden ve dini inançlardan başta işçi sınıfı olmak üzere geniş halk yığınları, devletin geniş halk yığınlarını ulusal kimlikleri ve dini inançlarından hareketle böl, kışkırt, yönet siyasetine karşı hep birlikte ortak örgütlenip, birlikte mücadele edene kadar.

Ezilenlerin ulus ve dini inançlardan dolayı birbirlerine karşı hiçbir düşmanlığı olamaz. Hiçbir ulusal kimlik ve inanç bir başkasından üstün, daha değerli olamaz.

Ulusal ve dini inancı ne olursa olsun, tüm ezilenleri birleştiren ortak bir yan vardır: Hepsinin ezilen sınıflardan olması.

Ezilenlerin kendilerini sömüren sınıflara ve bu sınıfların temsilcisi olan devlete karşı ortak örgütlenme ve birlikte mücadele yürütmesi esas görevi vardır.

Milliyet ve dini inanç farklılığı işçi sınıfını ve ezilen halkları bölmemeli, aralarında düşmanlık tohumları ekmemelidir. Ezilen halk yığınları arasındaki her bölünme ve düşmanlık, kapitalist sömürücü düzenin ve devletin varlığının devam etmesine hizmet eder. Kapitalist sınıfların işçi sınıfı ve geniş halk yığınlarını daha çok baskı ve sömürü altında köle olarak tutmasına hizmet eder.

Alevi halkına yönelik ırkçı, şeriatçı saldırılara "dur" diyelim!

Alevilere yönelik katliam, saldırı ve saldırı planlarının esas sorumlusu faşist TC devletidir.

Halklar arasında, ezilenler arasında milliyeti ve inanlarından ötürü bir düşmanlık olamaz; Bütün halklar kardeştir!

Bütün halklardan işçi sınıfının, emekçilerin, ezilenlerin gerçek kurtuluşu, özgürlüğü, eşitliği; birlikte örgütlenmek ve işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimi sonucunda kurulacak olan demokratik halk iktidarının kurulması için mücadele etmekten geçer!

Bütün halklar kapitalist sömürü düzenine karşı birleşelim!

Kurtuluşumuz ve özgürlüğümüz için tek yol; kapitalist düzeni şiddete dayalı devrimle yıkıp, yerine işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarı kurmaktır!

Halklar kardeştir!

Şubat 2013

TC DEVLETİNİN TÜRK OLMAYANLARA YAKLAŞIMININ BİR ÖRNEĞİ:

“Türk ulusuyla Kürt milliyetini eşit, eşdeğerde gördüremezsiniz!”

Türk ırkçılığı, milliyetçiliği anlayışı temelinde kurulan ve bugüne kadarki tarihine yön veren bu anlayış faşist TC devletinin diğer halklara karşı tutumunun temel göstergesi olmuştur. Türk devletinin tarihinde diğer ezilen halklara karşı her zaman kullanılan bir malzeme olmuştur. Türk olmayan halklara, Müslüman olmayan, sunni olmayan inançlara karşı saldırı ve baskı oluşturmuştur.

Diğer halklara ve inançlara karşı soykırım, katliam, sürgün, yok saymanın sayısız örnekleri verilebilir.

İşte bu örneklerden biri de son dönemde gündeme geldi. Kemalist olma yarışında ön sırayı kimseye kaptırmamaya çalışan CHP’nin bir milletvekili olan Birgül Ayman Güler tarafından Türk ırkçılığının göstergesi olan bir söylem açıkça ifade edilmiştir.

Birgül Ayman Güler, CHP İzmir Milletvekili, mecliste konuşması içinde şu ırkçı görüşleri yaptı: ***“Türk ulusuyla Kürt milliyetini eşit gördüremezsiniz. (…) Türkiye’de Kürt sorunu yoktur. Türkiye’de siz sorunu Türk sorunu yaptınız. Bundan sonra biz savunmadayız, bundan sonra meşru müdafaa hakkı için saldırıdayız”.***

Türk ırkçılığının açık ifadesi olan bu tespit ilk feda yapılmıyor. TC tarihinde bu ve benzeri söylemler ve tespitlerin örneğine çokça rastlamak mümkündür.

Türk devleti ırkçı ve milliyetçi söylemlerinden kurtulamıyor. Söylemlere bakılırsa bugün Türk ırkçılığı güden, diğer halklara düşman, onları yok sayan nerdeyse kimse yok gibi gözüküyor. TC topraklarında yaşayan herkes eşit, kardeş, ayrısı gayrısı olmayan insanlar.

Söylemler böyle. Ama bu söylemler bile önemli bir kesim açısında gerçeği yansıtmıyor. Gerçek olan bu söylemlere rağmen savunulan ve uygulanan siyaset ırkçılık, milliyetçiliktir. Hepimiz eşitiz söylemleri diğer ezilen halkların varlığını yok sayan bir anlayış olarak varlığını sürdürmektedir. Sözde eşit, ama gerçekte eşitliğin olmadığı bir durum.

Bu devletin halklara yaklaşımın en iyi örneği pratiğidir, örnekleri çoktur.

Ermeni soykırımı, Kürt ulusuna, Süryanilere, Rumlara, Yahudiler ve diğer azınlıklara karşı uygulanan katliamlar, sürgünler, baskılar, ırkçı saldırılar, ötekileştirme…

TC devletinin yapısına bu zihniyet hakim olmuş, yol göstermiştir, devletin kuruluş felsefesinin temelini oluşturmuştur.

1930 yılında dönemin Adalet Bakanı CHP'li Mahmut Esat Bozkurt şöyle diyor:

"Benim fikrim ve kanaatim şudur ki, memleketin kendisi Türk'tür. Öz Türk olmayanların Türk vatanında bir hakkı vardır. O da hizmetçi olmaktır, köle olmaktır."

Bu anlayış devletin diğer halklara karşı tavrının ırkçı, milliyetçi bir tavrının açık ve temel anlayışının bir ifadesi olarak kendisini göstermektedir. İşte bu anlayış TC devletinin diğer halklara karşı siyasetini ve pratiğinin yol göstericisi olmuştur.

Bu anlayıştır ki bugün de CHP milletvekiline de bu sözleri söyletmektedir. TC devleti ırkçı ve milliyetçi anlayışlardan ve uygulamalardan kurtulamamıştır. Farklı dönemlerde farklı söylemler ve uygulamalarla gündeme gelmiştir.

Osmanlının mirası ile övünen Türk devleti Ermeni soykırımından sorumludur. Ermenilere karşı uygulanan bu soykırım ile 1,5 milyon Ermeni katledilmiş, sürgün edilmiştir.

Türk devleti tarihi Kürt ulusuna, Yahudilere, Rumlara, Süryanilere ve diğer azınlıklara karşı katliam, sürgün, baskı, yoksayma-yoketme tarihidir.

1930 Ağustos'unda başvekil İsmet İnönü; ***"Bu ülkede sadece Türk ulusu ırksal haklar talep etme hakkına sahiptir. Başka kimsenin böyle bir hakkı yoktur.";***

27 Mayıs darbe lideri Cemal Gürsel 1961 yılında Diyarbakır'da yaptığı konuşmada şu görüşleri dile getirir: ***"Bu memlekette Kürt yoktur. Kürdüm diyenin yüzüne tükürürüm."*** diyerek diğer halklara düşman, inkarcı, açıkça Türk ırkçılığı görüşlerini savunmaktadırlar.

Buna benzer söylemler çoktur.

Aslına bakılırsa bugüne kadar Türk

devletinin diğer halklara bakışında köklü bir anlayış ve çözüm değişikliği olmamıştır. Söylemlerde ve uygulamalarda yapılan bazı değişiklikler sorunun özüne hala inilmediğini göstermektedir.

CHP Milletvekili Birgül Ayman Güler mecliste bu ırkçı, milliyetçi söylemi devlet siyasetinden, günümüze kadar diğer halklara karşı izlenen ve uygulanan siyasetinden güç alarak ifade etmiştir. Irkçı, milliyetçi söylemlerde bulunan bu milletvekili yalnız değildir, meclis kürsüsünden bu lafları ederken kendi partisinden ve diğer partilerin önemli bir kesiminden alkış almıştır.

Türk olmayan diğer halklara karşı izlenen yok sayma, zorla asimile etme siyaseti her zaman devletin resmi siyaseti olmuştur. Bugün de yapılan bazı değişiklere rağmen bu siyaset varlığını sürdürmektedir.

Rum, Ermeni okullarının giriş kapısının üzerinde "Ne mutlu Türküm diyene" yazılmaktadır.

Okullarda ve okul kitaplarında yoğun biçimde ırkçı, milliyetçi görüşler savunulmakta, "andımız", "Atatürk'ün gençliğe hitabesi", "istiklal marşı" vb. kapsamında bu görüşler yayılmaya devam edilmektedir.

Diğer halkların kendi kaderlerini kendilerinin belirleme hakkı, ayrı devlet kurma hakkı, ellerinden zorla bu devlet tarafından alınmıştır. Türk olmayan diğer halklar her türlü haktan yoksun bırakılmıştır. Soykırımdan, katliamdan geçirilmiş, sürgün edilmiş, zorla baskı altında kendi kimlikleri yok edilmeye çalışılmış, Türkleştirme siyaseti güdülmüştür.

TC devletinin tarihi boyunca diğer halklara karşı izlediği ve izlemekte olduğu ırkçı, milliyetçi politikaların ebedi olmayacağı açıktır. Gelinen yerde bir dizi politikası iflas etmiştir. Devlet güttüğü bazı siyasetleri terk etmek zorunda kalmıştır, bırakılmıştır.

Türk ulusundan işçi sınıfının önemli görevlerinden biri, Türk devletinin diğer halklara karşı dün ve bugün izlediği siyasete ortak olmamak, bu siyaseti reddetmek; ezilen halklardan yana açık tavır belirlemek olmalıdır.

Türk ulusundan işçi sınıfı, köylüler, emekçiler, ezilenler devletin izlediği ırkçı, milliyetçi siyasete "dur" demeli, bu siyasete ortak olmamalıdır.

Çeşitli ulus ve milliyetlerden başta işçi sınıfı olmak üzere, köylülerin, emekçilerin, tüm ezilenlerin Türk işçi sınıfı, köylüsü ve ezilenleri ile çıkarı birdir.

Tüm ulus ve milliyetlerden işçilerin, köylülerin, emekçilerin kurtuluşu ortak örgütlenme ve mücadele ile, işçi sınıfı önderliğinde devrimle kurulacak olan işçilerin köylülerin devrimci demokratik halk iktidarı ile olacaktır.

Bu bilinç ve anlayışla mücadeleye!

Bütün uluslara kendi kaderlerini kendilerinin belirleme (ayrı devlet kurma dahil) hakkı!

Tüm milliyetlere tam hak eşitliği!

Çeşitli milliyetlerden işçiler, emekçiler, birleşiniz!

Ocak 2013

Ermeni halkı yalnız değildir! Kahrolsun Ermenilere yönelik saldırılar!

Tarihi kendisinden olmayanlara karşı soykırım, sürgün, baskı, asimile etme, ötekileştirme siyaseti ile bütünleşen faşist Türk devletinde saldırılar farklı biçimlere bürünerek devam ediyor.

Tarihinde Ermenilere karşı soykırımın yapıldığı, 1,5 milyon Ermeni'nin katledildiği, sürgün edildiği TC devleti, geçmişi ile yüzleşeceği ve toplumu diğer halklara karşı bürünülen kin ve nefretten arındıracağına, diğer halklara karşı kin ve nefretin devam ettiğini görüyoruz, yaşıyoruz.

Farklı milliyetten, farklı dinden olduğu için insanların öldürüldüğünü görüyoruz, tanık oluyoruz.

Bu saldırılardan biri de son dönemde İstanbul-Samatya'da yaşandı.

Aralık 2012 tarihinde Samatya'da yaşlı bir Ermeni kadın olan Maritsa Küçük katledildi. Olay sadece Marits'nın öldürülmesi ile sınırlı değil. Son dönemde aynı semt Samatya'da Ermeni kadınlara saldırılar düzenlendi.

Samatya'da Ermenilere karşı yapılan saldırılar, yapılan bir yürüyüşle protesto edildi. "Komşuma dokunma" sloganı temelinde yapılan yürüyüşte Ermenilere yönelik işlenen cinayet ve saldırılar kınandı. Bine yakın kitlenin katıldığı bu eylem Ermenilerin yalnız olmadığını gösterme açısından olumlu bir anlama sahip.

Katılımın daha güçlü olduğu, geniş yığınlar tarafından Ermenilere yönelik işlenen cinayet ve saldırıların kınanması başta Türk olmak üzere, çeşitli milliyetlerden halkın görevidir.

Ermeniler'e yapılan bu ırkçı faşist saldırılar, devletin ilgili kurumları tarafından "münferit" bir olay olarak değerlendirilmektedir.

Çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı, tüm ezilenler, ezilen halklar "münferit" kelimesine hiçte yabancı değildir. Devletin resmi, sivil tüm kurumları tarafından katledilen, kaçırılıp adına "faili meçhul" denerek ortadan kaldırılan (katledilen) çok sayıda devrimcinin, demokratın, Türk olmayan insanların olduğu gerçeği ortada duruyor. Bugün de benzeri olaylar, ırkçı burjuva devletin deyimi ile "münferit", "faili meçhul" olaylar yaşanıyor, yaşanmaya da devam edecek. Taa ki bu Türk ırkçılığı zihniyeti ortadan kalkana kadar; adına "münferit", "faili meçhul" saldırın, cinayetlerin, ortadan kaybedilmelerin hesabı sorulana kadar.

Basına çok az yansıyan, gündeme gelen Ermenilere saldırıların olduğu gerçeği ile karşı karşıyayız. Okulda, işyerinde, sokakta, mahallede Ermenilere karşı ırkçı saldırı ve tacizlerin olduğu bir olgudur.

Son dönemde Ermenilere karşı saldırılar Samatya'daki olaylarla sınırlı değil.

Balat'ta (İstanbul) Türk ırkçılığının açık bir örneği: "Balat Vatikan olmayacak"

Devletin resmi, sivil yetkilileri tarafından çokça kardeşlik, eşitlik laflarının edil-

diği bir yerde, “Balat Vatikan olmayacak” afişlerinin asılmasının “münferit” bir olay olarak değerlendirilmesi, kardeşlik, eşitlik vaatlerinin ne kadar içi boş, iki yüzlü ve sahtekarca bir tavır ve anlayış olduğu açıktır.

Balat’ta bulunan Fener Rum Patrikhanesi karşısına Noel zamanı Balat Gençliği imzalı ırkçı pankart ve afişler asılır: “Balat Türk’tür, Türk kalacak, asla Vatikan olmayacak”, “Noel Müslümanlığa indirilen bir darbedir, seni çarmıha germelerine izin verme!”

Bu pankart ve afişler de devletin ilgili kurumları tarafından “münferit” olarak değerlendirildi. Devletin resmi siyaseti açısından bu afişte ve sloganla ifade edilen düşüncelerin “münferit” olduğu ve de bu anlamda pek ciddiye alınmaması demektir. Devlet burada ifade edilen ırkçı, Müslüman olmayanlara karşı azgın, saldırgan bir anlayışın üzerini kapamaktadır.

Oysa burada ifade edilen görüşler, açık. Bu görüşler Türk ve Müslüman olmayanlara karşı düşmanlık körükleyen ve onların yaşam haklarına karşı ciddi bir tehdit olmanın ifadesidir.

Ermenilere karşı işlenen cinayet ve yapılan saldırılara karşı, özellikle Hrant Dink’in katledilmesinden sonra halk daha duyarlı davranmaktadır. Bu olumlu bir gelişmedir, daha da geniş halk yığınlarının bu konuda duyarlı hale getirilmesi ve eylemlere destek sunması, katılması içim yoğun çaba göstermeliyiz.

Bu görev öncelikle komünistlere, devrimcilere düşmektedir.

Ermenilere karşı girişilen bu ırkçı, faşist saldırılara hep birlikte güçlü bir şekilde “dur” diyelim!

Halkların kardeşliği için, ortak örgütlenmede ve mücadelede birleşelim!

Aralık 2012

OTUZÜÇ KURŞUN
Ahmet Arif

(...)

Bin yıllardan bu yana, bura uşağı
Gel haberi nerden verek
Turna sürüsü değil bu
Gökte yıldız burcu değil
Otuzüç kurşunlu yürek
Otuzüç kan pınarı
Akmaz,
Göl olmuş bu dağda...

(...)

Vurulmuşum
Düşüm, gecelerden kara
Bir hayra yoranım çıkmaz
Canım alırlar ecelsiz
Sığdıramam kitaplara
Şifre buyurmuş bir paşa
Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız
Kirvem, hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...

(...)

Kirveyiz, kardeşiz kanla bağlıyız
Karşıyaka köyleri, obalarıyla
Kız alıp vermişiz yüzyıllar boyu,
Komşuyuz yaka yakaya
Birbirine karışır tavuklarımız
Bilmezlikten değil,
Fıkaralıktan
Pasaporta ısınmamış içimiz
Budur katlimize sebep suçumuz,
Gayri eşkiyaya çıkar adımız
Kaçakçıya
Soyguncuya
Hayına...

(...)

Kirvem, hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...